

Николай Лилиев

Все тоя глас трепти...

Все тоя глас трепти, не спира
да буди в мрака спещи бездни,
звучи като далечна лира
и като лунен блясък чезне.

От земните гърди железни,
като въздишка на всемира,
прицелва небесата звездни
и там пристанище намира.

Той моята душа прониза,
с безумен пламък озари я,
и ето призрачен възлиза,

и ето бледен дим се вие
и сплита думи, скръбна низа.
Noli me tangere, Maria!

КРАЙ

© Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7787>]